

בְּגִין כִּי דוֹר תְּהַפּוּכוֹת הֵמָּה בְּנִים לֹא אִמּוֹן בָּם.

מִיָּד קָמוּ כְּלָהוּ חֲבָרִיא דְּשָׁמְעוּ מַלְיָן אֱלִין, וְנִשְׁקוּ
 לֵיהּ עַל רִישֵׁיהּ, וְאָמְרוּ אֵלּוּ לֹא אֲתִינָא
 לְעֵלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע דָּא דִּינֵנו, דְּיִדְאֵי קוּדְשָׁא
 בְּרִידָּהּ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לֹא אֲשַׁתְּנִי דָּא מִן דָּא, אֲבָל
 לְגַבִּי אַחֲרָנִין אֲשַׁתְּנִי וְאַסְתַּתֵּר, בְּכַמְּהָ לְבוּשִׁין,
 וּבְכַמְּהָ כְּסוּיִין, וּבְכַמְּהָ קְלִיפִין, וּבְגִין דָּא אָמַר
 שְׁלֵמָה עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם (שִׁיר ו' י"א) אֶל גְּנַת אֲגוּזוּ יִרְדְּתִי,
 דְּאִיהוּ תְּהוּ יָדַע בְּקְלִיפִין כְּלָהוּ, וּבְגִין דָּא לֹא שְׂבִיק
 אֲפִילוּ מִינֵי דְּכַשׁוּף דְּלֹא יָדַע, בְּגִין דִּידַע (נ"א לְמַנְדַּע)
 בְּקְלִיפִין. וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אִיהוּ תִּבְרַךְ כָּל קְלִיפִין,
 וְנָפִיק מִתַּמָּן מוֹחָא דְּאִיהוּ יְהו"ה לְאַרְבַּע סְטָרֵי
 דְּאַגּוּזָא, (דְּאִינּוֹן תְּהוּ וְבַהּוּ וְחֶשֶׁד וְתַהוּם), וּמְפָרְנִים מְנִיָּה
 לְתַהֵיא חוּלָה דְּאִיהִי אַדְנִי, דְּבְּאֱלִין קְלִיפִין דִּי

לשון הקודש

ומשום זה אמר שלמה, עליו השלום, אל
 גנת אגוזו ירדתי, שהוא היה יודע את כל
 הקלפות, ומשום זה לא השאיר אפלו
 מיני כשוף שלא ידע, משום שידע (לדעת)
 את הקלפות, והרועה הנאמן ישבר את
 כל הקלפות, ומוציא משם המוח, שהוא
 יהו"ה, לארבעת צדדי האגוז, (שהם תהו ובהו
 וחשך ותהום), ומפרנס ממנו את אותה חולה
 שהיא אדני, שבקלפות הללו שבאגוז,

אראה מה אחריתם, ולמה? בגלל כי דור
 תהפוכות המה בנים לא אמון בם.

מיד קמו כל החברים ששמעו את
 הדברים הללו, ונשקו אותו על ראשו,
 ואמרו, אלו לא באנו לעולם אלא לשמע
 את זה – דינו, שנדאי הקדוש ברוך הוא
 ושכינתו לא משתנים זה מזה, אבל
 לאחרים משתנה ומסתתר בכמה
 לבושים, ובכמה כסויים, ובכמה קלפות,

בְּאֵנוֹ דְּאֵינוֹן תְּהוּ וְבִהוּ וְחֶשֶׁךְ וְתִהְיוּ אָמַר (דברים לב)
 אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַחֵם, וְאִית שְׁנוּיִין אוֹחְרָנִין לְטַב
 לְכָל תַּד פְּפּוּם עוֹבְדֵיהָ. (דף עב ע"א) וּמְנִין אֶתְגַּלְיָא לֹון
 בְּדַמוֹת אַרְיָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (עמוס ג ח) אַרְיָה שָׂאֵג
 מִי לֹא יִירָא, וּמְנִין בְּדִיוֹקְנָא דְשׁוּר, הִדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (דברים לג יז) בְּכוֹר שׁוּרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאִים
 קַרְנָיו, וּמְנִין בְּדִיוֹקְנָא דְנֶשֶׁר, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם
 לב יא) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ, וּמְנִין בְּדִיוֹקְנָא דְאָדָם סָבָא,
 כְּמָה דְאֶתְדַמְיָא לְאֵלִין דְּאָמְרֵי זֶה אֵלֵי וְאֶנְהוּ (שמות
 טו ב), דְּאִיהוּ הָוָה אֶתְדַמְיִין לֹון בְּדַמוֹת סָבָא, וְאֶתְמַר
 בְּהוּ (נ"א ביה) (דברים לב יג) וַיִּנְיֶקְהוּ דְבֶשׂ מִסְּלַע וְשָׁמֹן
 מִחֶלְמִישׁ עוֹר, אָבָל לְאֵלִין דְּתַלְיִין מְנִיָּה
 וּמִשְׁכִּינְתֵיהָ לֹא אֶשְׁתַּנִּי לְעוֹלָם.

וְאֵינוֹן תְּמּוּרוֹת אֵינוֹן רָזָא דִּיבּוּם, דְּאֶתְמַר בְּהָ
 בִּיבְמָה (רות ד ז) עַל הַגְּאֹלָה וְעַל הַתְּמּוּרָה,

לשון הקודש

בְּדַמוֹת אָדָם זְקוֹן, כְּמוֹ שְׂנַדְמָה לְאֵלוֹ,
 שְׂאָמְרוּ זֶה אֵלֵי וְאֶנְהוּ, שֶׁהוּא הִיָּה
 מִתְדַמְיָה לְהֵם בְּדַמוֹת זְקוֹן, וְנֹאמַר בְּהֵם (טו)
 וַיִּנְקְהוּ דְבֶשׂ מִסְּלַע וְשָׁמֹן מִחֶלְמִישׁ עוֹר,
 אָבָל לְאֵלוֹ שְׁתַּלּוּיִים מִמְּנוֹ וּמִשְׁכִּינְתוֹ, לֹא
 מִשְׁתַּנֵּה לְעוֹלָם.

וְאוֹתָן הַתְּמּוּרוֹת הֵן סוּד הַיְבוּם, שְׂנֹאמַר
 בְּהָ בִּיבְמָה עַל הַגְּאֹלָה וְעַל הַתְּמּוּרָה,

שֶׁהֵם תְּהוּ וְבִהוּ וְחֶשֶׁךְ וְתִהְיוּ, אָמַר
 אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַחֵם, וַיֵּשׁ שְׁנוּיִים אַחֲרֵים
 לְטוֹב לְכָל אַחַד כְּפִי מַעֲשָׂיו. לְפַעְמִים
 מִתְגַּלְיָה לְהֵם בְּדַמוֹת אַרְיָה, זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 אַרְיָה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא, לְפַעְמִים בְּדַמוֹת
 שׁוּר, זֶהוּ שְׂפָתוֹב בְּכוֹר שׁוּרוֹ הָדָר לוֹ
 וְקַרְנֵי רְאִים קַרְנָיו, וְלְפַעְמִים בְּדַמוֹת נֶשֶׁר,
 זֶהוּ שְׂפָתוֹב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ, וּפַעְמִים

לְקַיִּים כָּל דְּבַר שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן לִרְעֵהוּ,
בְּתֵהוּא נִעַל דְּנָתַן לִרְעֵהוּ אִיתַּ תְּמוּרָה, וְשֵׁנוּי רְצוֹן,
וְתַמָּן צָרִיךְ שֵׁנוּי מָקוּם וְשֵׁנוּי הַשֵּׁם וְשֵׁנוּי מַעֲשֵׂה
לְקַיִּים כָּל דְּבַר, נִעַל אִיהוּ גּוּפָא.

וְאַמַּאי בְּחִלְיַצַת נִעַל דְּנָתַן לִרְעֵהוּ אִיתַּ תְּמוּרָה
וְשֵׁנוּי, אָמַר סָבָא חֲדָא, רַבִּי רַבִּי, לֹא
תִּימָא הָכִי, אֵלָא אַמַּאי חִלְיַצַת בְּנִעַל, אֵלָא אִיהוּ
קְלִיפָה לְאַתְטַמְרָא בָּהּ לְאַשְׁתַּזְבָּא מִיְהִי, וְלֹא
אַשְׁתַּמוּדַע לְגַבִּי מִקְטַרְגִּין דִּילִיָּה, וּבְחִלְיַצַת דְּנִעַל
חֲלִץ לִיָּה י"ה, וּבְגִין דָּא שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן
לִרְעֵהוּ, נִעַל ו', גִּין נִעַל, דִּאִיְהוּ בֵּין י"ה, לְאַעֲלָא בֵּין
ו"ה, וְדָא אִיהוּ חֲלִץ י"ה.

וּמִשָּׁה אַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת ג ה) שֶׁל נִעְלִיךְ מִעַל
רְגְלִיךְ, דָּא בְּהַפּוּכָא דְאַחַרְגִּין, וְדָא צָרִיךְ
לְאַתְחַזֵּיא קָדָם שְׁכִינְתָּא בְּקְלִיפָה, וְרָזָא דְמִלָּה בִּי

לשון הקודש

אֵלָא הִיא הַקְּלִפָּה לְהַסְתֵּר בָּהּ לְהַנְעִל
מִמֶּנּוּ, וְלֹא נוֹדַע אֵל הַמְּקַטְרִים שְׁלוֹ,
וּבְחִלְיַצַת שֶׁל נִעַל חוֹלֵץ לוֹ י"ה, וּמִשּׁוֹם זֶה
שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן לִרְעֵהוּ, נִעַל ו', גִּין
נִעַל, שֶׁהוּא בֵּין י"ה, לְהַכְנִס בֵּין ו"ה, וְזֶהוּ
חֲלִץ י"ה.

וּבְמִשָּׁה נֶאֱמַר שֶׁל נִעְלִיךְ מִעַל רְגְלִיךְ,
זֶה בְּהַפּוּךְ שֶׁל אַחֲרִים, שְׁלֹא צָרִיךְ

לְקַיִּים כָּל דְּבַר, שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן
לִרְעֵהוּ, בְּאוֹתָהּ נִעַל שְׁנָתַן לִרְעֵהוּ יֵשׁ
תְּמוּרָה וְשֵׁנוּי רְצוֹן, וְשֵׁם צָרִיךְ שֵׁנוּי מָקוּם
וְשֵׁנוּי הַשֵּׁם וְשֵׁנוּי מַעֲשֵׂה לְקַיִּים כָּל דְּבַר,
הַנִּעַל הוּא הַגּוּף.

וְלָמָּה בְּחִלְיַצַת נִעַל שְׁנָתַן לִרְעֵהוּ יֵשׁ
תְּמוּרָה וְשֵׁנוּי? אָמַר זְקֵן אַחַד: רַבִּי רַבִּי,
אֵל תֵּאמַר בָּךְ, אֵלָא לָמָּה חִלְיַצַת בְּנִעַל?

אֵין לְבַא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׁק (אסתר ד ב), וְלִגְבֵי
 אֲבֹתָן לֹא אֶתְחַזְּוּ אֶלֶּא בַּנְּעָלִים, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב
 (שִׁיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לִגְבֵי
 מִשָּׁה בְּלֹא כְּסוּיָא כָּלֵל, וְרִזָּא דְמַלְכָּה וְאַרְא אֶל
 אֲבֹרְהֶם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שַׁד"י, וְשָׁמִי
 יְהו"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם (שְׁמוֹת ו ג), וּמִשָּׁה אֶתְמַר בִּיה
 וְאַמְרוּ לִי מ"ה שְׁמִי מ"ה אֹמֵר אֵלֵיהֶם. (שם ג יג)

וְעוֹד אִמְאֵי צְרִיךְ חֲלִיצָה בַּנְּעֵל בְּאִשָּׁה, בְּגִין
 דְּמֵאֵן דִּימּוֹת בְּלֹא בַר אִיהוּ קָשׁוּר בְּרַגְלֵיהָ
 דִּיבָּם, וְרִזָּא דְמַלְכָּה הוּא יְשׁוּפְךָ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנוּ
 עֲקֹב (בראשית ג יד), וּבְגִין דְּלֹא יָמִית לִיהָ חֲוִיָּא דְּאִיהוּ
 כְּרוּךְ עַל עֲקֹבוֹ, צְרִיךְ לְחַלּוֹץ לִגְבֵי נַעַל דְּאֶתְתָּא,
 וְאַתְפַּטֵּר הֵהוּא חֲוִיָּא מִנִּיהָ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְאַמְרוּ לִי מַה שְׁמִי מ"ה אֹמֵר אֵלֵיהֶם.
 וְעוֹד, לְמַה צְרִיךְ חֲלִיצָה בַּנְּעֵל בְּאִשָּׁה?
 מִשּׁוּם שְׁמֵי שְׁיִמּוֹת בְּלִי בֶן, הוּא קָשׁוּר
 בְּרַגְלוֹ לִבָּם, וְסוּד הַדְּבָר – הוּא יְשׁוּפְךָ
 רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנוּ עֲקֹב, וּכְדִי שְׁלֹא
 יָמִית אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא כְּרוּךְ עַל עֲקֹבוֹ,
 צְרִיךְ לְחַלּוֹץ לִגְבֵי נַעַל שֶׁל אִשָּׁה, וּנְפַטֵּר
 מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ.

לְהִרְאוֹת לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה עִם קְלִפָּה, וְסוּד
 הַדְּבָר – כִּי אֵין לְבַא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 בְּלְבוּשׁ שָׁק, וְלֹאֲבוֹת לֹא נִרְאָה אֶלֶּא
 בַּנְּעָלִים, זֶהוּ שְׂכַתוּב מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ
 בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לְמִשָּׁה בְּלִי כְּסוּי
 כָּלֵל, וְסוּד הַדְּבָר – וְאַרְא אֶל אֲבֹרְהֶם
 אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שַׁד"י וְשָׁמִי
 יְהו"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם, וּבְמִשָּׁה נֶאֱמַר

וּבְלֹא עַל הַהֵיָא טַפָּה דְאֵיהִי י' דְפָרַח מִן יַעֲקֹב
 לְאַתְרֵיהּ, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דָּא קָנָה מֵיָהּ
 בְּכֵרוּתָא, לְאַחֲזָרָא י' לְאַתְרֵיהּ, דְאֵיהִי טַפָּה בּוּכְרָא,
 דְבָהּ תָּאב אָדָם, וּפְרַח מֵיָהּ וְאַשְׁתָּאָר יָחִיד בְּלֹא
 עֵזֶר, וּבְגִין דָּא אָמַר (תהלים מט ו) לָמָּה אֵירָא בְיָמֵי רָע
 עֵזֶן עַקְבֵי יְסוּפְנֵי, וּבְגִין דָּא אֵיתִי לִיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא תְּלַת זְמַנִּין לְאָדָם קַדְמָאָה בְּגִלְגּוּלָא, הַדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (איוב לג כט) הֵן כָּל אֵלֹהִים יַפְעֵל אֱלֹהִים
 שְׁלֹשׁ עִם גְּבֵר, וְדָא אֵיהִו שְׁנוּי מָקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם
 וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.

וְעַל הַהֵיָא טַפָּה אֲתָמַר בָּהּ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעֻמֶיךָ
 בַּנְּעָלִים בַּת גְּדִיב, וְאַתְּ דְּבָקַת בְּיַעֲקֹב, וְאַפִּיקַת
 מֵיָהּ י"ב שְׁבָטִין, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קכב ד) שְׁבָטֵי
 יִשְׂרָאֵל עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְאֲתָמַר בֵּיהּ אָדָם יִשְׂרָאֵל,
 וּבַתְּהוּא זְמַנָּא רְוַח יַעֲקֹב מַה דְאָבִיד דְאֵיהִו י'

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

פְּעֻמִּים בְּגִלְגּוּל. וְהוּ שְׁכָתוּב הֵן כָּל אֵלֹהִים
 יַפְעֵל אֱלֹהִים פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבֵר, וְהוּ
 שְׁנוּי מָקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.

וְעַל אֲוֹתָהּ טַפָּה נֶאֱמַר בָּהּ מַה יָּפוּ
 פְּעֻמֶיךָ בַּנְּעָלִים בַּת גְּדִיב, וְנִדְבָקָה
 בְּיַעֲקֹב, וְהוּצִיאָה מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם עֲשָׂר
 שְׁבָטִים. וְהוּ שְׁכָתוּב שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל עֵדוּת
 לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר בּוּ אָדָם יִשְׂרָאֵל,

וְחַבְל עַל אֲוֹתָהּ טַפָּה, שְׁהֵיָא י', שְׁפָרְחָה
 מֵיַעֲקֹב לְמָקוּמוּ, וַיַּעֲקֹב בְּגִלְגַל זֶה קָנָה
 מִמֶּנּוּ אֶת הַבְּכֹרָה, לְהַחְזִיר י' לְמָקוּמָהּ,
 שְׁהֵיָא טַפָּה בְּכֹרָה, שְׁפָה חָטָא אָדָם
 וּפְרַחָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאָר יָחִיד בְּלֵי עֵזֶר,
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לָמָּה אֵירָא בְיָמֵי רָע עֵזֶן
 עַקְבֵי יְסוּפְנֵי, וּמִשּׁוּם זֶה הֵבִיא הַקּוּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁלֹשׁ

מִיַּעֲקֹב, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית לב כט) לֹא יַעֲקֹב
יֹאמֶר עוֹד שָׂמַךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם שׁוּיב מִסַּם הַמּוֹת, חוֹבָא דְאָדָם,
גֵּיהֶנֶם, נְחָשׁ, אִשָּׁת זְנוּנִים דְּאִתְמַר בֵּיה
(שמות כ יד) לֹא תִנְאָף. בְּיַצְחָק שׁוּיב מֵאֵל אַחַר דְּאִתְמַר
בֵּיה (שם יג) לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב אֲשַׁכַּח אַתְר לְיַנְקָא
(ג"א לְיַנְקָא) בְּנוֹי, וְדָא שְׁנוֹי מְקוּם, וְלִית חַד מְנִיחֵו
דְּלֹא אֲתַפְלִיל בְּתַלְתָּא, לְקַיְימָא הֵן כָּל אֵלֹה יַפְעֵל
א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר (איוב לג כט).

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמֵאי אוֹקִימְתָא סוּד
יְבוּם וְחִלְיָצָה, דְּהָא בְּרִירָא דְּמִלְּהָ שְׁמַעְנָא,
אָמַר לִיה מַה דְּשְׁמַעְתָּ אִימָא, אָמַר וְדַאי בְּרִירָא
דִּיבוּם אֲשַׁכַּח אַתְרָא הֵהִיא נִשְׁמַתָּא עַרְטִילָאָה,
הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים פד ד) גַּם צְפוּר מְצַאָה בֵּית,
וְדָא נֶפֶשׁ דְּאִתְיָא בְּגִלְגּוּל זְמַנָּא קַדְמָאָה, וְדָרוּר קִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֶחָד מֵהֶם שְׁלֹא נִכְלָל בְּשִׁלְשָׁה, לְקַיְיֵם הֵן
כָּל אֵלֹה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבַר.

קָם זְקֵן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, בְּמַה תְּקִימוֹת
הַסּוּד שֶׁל יְבוּם וְחִלְיָצָה, שְׁחַרְי בְּרוּר
הַדְּבָר שְׁמַעְתִּי? אָמַר לוֹ: מַה שְׁשַׁמְעַתָּ
אָמַר. אָמַר: וְדַאי בְּסוּד הִיבוּם מְצַאָה
מְקוּם אוֹתָהּ נִשְׁמָה עַרְטִילָאִית, זְהוּ

וּבאוֹתוֹ זְמַן הַרוּחַ יַעֲקֹב מַה שְׁאֵבַר,
שֶׁהוּא י" מִיַּעֲקֹב. זְהוּ שְׁכַתּוּב לֹא יַעֲקֹב
יֹאמֶר עוֹד שָׂמַךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם הִצִּיל מִסַּם מוֹת, הִטָּאוּ שֶׁל
אָדָם, גֵּיהֶנֶם, נְחָשׁ, אִשָּׁת זְנוּנִים שְׁנַאָמַר
בָּהּ לֹא תִנְאָף. בְּיַצְחָק הִצִּיל מֵאֵל אַחַר
שְׁנַאָמַר בּוֹ לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב מְצַא מְקוּם
לְהִינִיךְ (לְקוּם) בְּנוֹי, וְזֶה שְׁנוֹי מְקוּם, וְאִין

לָהּ (שם), דָּא רוּחָא דְאֵתִיָּא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּנִינָא,
 אֲשֶׁר שָׂתָה אֶפְרוּחֶיהָ (שם), דָּא נִשְׁמַתָּא דְאֵתִיָּא
 בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִינָה נִפְקִין אֶפְרוּחִין
 דְּאֵינּוּן בְּנִין, וּבְרֹזָא דִּיבּוּם כְּלָהוּ תְּלַת נְחֻתִין בְּבַת
 אַחַת, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (איוב לד יד) אִם יָשִׁים אֱלֹוֹ
 לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמַתּוֹ (דף עב ע"ב) אֱלֹוֹ יֵאֲסוּף, לְבוֹ דְתַמָּן
 נִפְשׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, נִשְׁמַתָּא בְּמוּחָא, וְכְלָהוּ
 חַד בְּקִשּׁוּרָא חֲדָא, אֲבָל חֲלִיצָה אִיהִי שׁוֹבֵת הֵהִיא
 נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דְאֵינּוּן קְטִירִין בְּתַלְת
 קִשּׁוּרִין דְחֻנָּא, וְרֹזָא דְמַלְטָה נִפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נְמַלְטָה
 מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נְמַלְטֵנוּ (תהלים קכד
 ט), קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּדִי לְנִשְׁקָא לֵיהּ, פָּרַח מִיַּד
 וְלֹא אֶתְחַזִּי.

(תקון כ"ז גדפס בהקדמה כי שם ביתו).

לשון הקודש

יֵאֲסוּף. לְבוֹ שְׁשָׁם הַנִּפְשׁ, הַרוּחַ בְּכַנְפֵי
 רִיָּאָה, הַנִּשְׁמָה בְּמוּחַ, וְכָלָם אַחַד בְּקִשּׁוֹר
 אַחַד, אֲבָל חֲחִיצָה מְצִילָה אוֹתָהּ נִשְׁמָה
 וְרוּחַ וְנִפְשׁ, שְׁהֵם קִשּׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה
 קִשּׁוּרִים שֶׁל הַנְּחֻשׁ, וְסוּד הַדְּבָר – נִפְשֵׁנוּ
 כְּצַפּוֹר נְמַלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר
 וְאֲנַחְנוּ נְמַלְטֵנוּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּדִי
 לְנִשְׁקָא אוֹתוֹ, פָּרַח מִיַּד וְלֹא נִרְאָה.

שְׁכַתוֹב גַּם צַפּוֹר מְצַאָה בֵּיתָה, וְזוֹ הַנִּפְשׁ
 שְׁבָאָה בְּגִלְגּוּל פַּעַם רֵאשׁוּנָה, וְדָרוֹר קָן
 לָהּ – זוֹ רוּחַ שְׁבָאָה בְּגִלְגּוּל פַּעַם שְׁנִיָּה,
 אֲשֶׁר שָׂתָה אֶפְרוּחֶיהָ – זוֹ נִשְׁמָה שְׁבָאָה
 בְּגִלְגּוּל פַּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמֶּנָּה יוֹצְאִים
 אֶפְרוּחִים שְׁהֵם בְּנִים, וּבְסוּד הַיּוּבּוּם כָּל
 הַשְּׁלֵשׁ יוֹרְדִים בְּבַת אַחַת, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 אִם יָשִׁים אֱלֹוֹ לְבוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמַתּוֹ אֱלֹוֹ

תְּקוּנַת עֶשְׂרִין וּתְמַנָּא

בְּרֵאשִׁית בֵּיה תִּלְת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהו"ה
 בְּגוּנָא דָּא בְּרֵאשִׁית יִרְ"א בְּשַׁ"ת וְהָא
 אוּקְמוּהוּ, תְּנִינָא בְּרִית בְּגוּנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרִית
 א"ש, תְּלִיתָאָה שַׁבַּת בְּגוּנָא דָּא שַׁבַּת יִרְ"א.

פְּקוּדָא קְדָמָאָה יִרְאֵת יְהו"ה, עָלִיָּה אֲתָמַר (ישעיה
 לג ו) יִרְאֵת יְהו"ה הִיא אוּצְרוּ, וְעוּד אֲתָמַר
 בָּהּ (משלי א ז) יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דַּעַת, רֵאשִׁית
 חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה (תהלים קיא י), וּבּוּדָאֵי מָאן דְּלִית
 בֵּיה דְּחִילוּ דְּאִיהוּ אוּצְר, לִית תַּפְּן חֲכָמָה, אוּצְרָא
 דְּהֵאֵי חֲכָמָה אִיהוּ ב', וּבְתַקּוּנָא אַחְרָא בְּרֵאשִׁית ב'
 רֵאשִׁית, נְקוּדָה בְּהַכְּלִיָּה, עָלִיָּה אֲתָמַר (שיר ד יב) גִּן
 נַעוּל אַחֻזְתִּי כְּלָה גַל נַעוּל מַעֲזֵן חֲתוּם, גִּן אִיהוּ
 אוּרִיָּתָא דְּבִכְתָּב, דְּאִיהוּ גִין סְדָרִים דְּאוּרִיָּתָא, גַל
 אִיהוּ אוּרִיָּתָא דְּבַעַל פָּה, וְתַרְוַיְהוּ ב' מְבַרְאשִׁית,

לשון הקודש

תְּקוּנַת עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה

נֶאמַר בָּהּ יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דַּעַת,
 רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה, וּבּוּדָאֵי מִי
 שְׂאִין בּוּ יִרְאֵת, שְׂהִיא אוּצְר, אִין שָׁם
 חֲכָמָה. הָאוּצְר שֶׁל הַחֲכָמָה הוּזָה הִיא ב'.
 וּבְתַקּוּנָא אַחַר, בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה
 בְּהִכְלוּ, עָלִיָּה נֶאמַר גִּן נַעוּל אַחֻזְתִּי כְּלָה
 גַל נַעוּל מַעֲזֵן חֲתוּם, הַגִּן הוּזָה תוֹרָה
 שַׁבְּכְתָּב, שְׂהוּזָה גִין סְדָרִים שֶׁל הַתוֹרָה,

בְּרֵאשִׁית, בּוּ שְׁלֵשׁ מַעוּזוֹת, הָאֲחַת –
 יִרְאֵת יְהו"ה כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית יִרְ"א
 בְּשַׁ"ת, וְהַרִי פְּרִשׁוּהוּ. הַשְּׁנֵי – בְּרִית
 כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש. שְׁלִישִׁית
 – שַׁבַּת כְּמוֹ זֶה: שַׁבַּת יִרְ"א.

מַעוּזָה רֵאשׁוּנָה יִרְאֵת יְהו"ה, עָלִיָּה
 נֶאמַר יִרְאֵת יְהו"ה הִיא אוּצְרוּ, וְעוּד

מַעֲיֵן חֲתוּם דָּא רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּהִיכְלִיָּה.

וּבְמַאי אִיהוּ חֲתוּם, בְּאוֹת ו', וְאַתְעֵבִידת ב' עִם
 חֲתִימוֹ דְּו' ׀, מַה דְּחִזָּה ב' אַתְעֵבִידת ׀,
 יִין סָתוּם וְחֲתוּם, יִינָא דְּאוּרִייתָא סָתִים וְחֲתִים
 דְּלֹא יַעוּל נּוּכְרָאָה תַּמָּן, וְדָא יִין חֲמוּשׁוּמָר בַּעֲנָבִין
 מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְמַגְנָא תַּקִּינוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין, חֲתִימַת יִין דְּלֹא יִתְנַסֵּף וְיִתְעַרְבּ בְּסִטְרָא
 אַחְרָא, וְעַל הָאֵי יִין אֲתִמַּר (תהלים קמז יב) לֹא עָשָׂה כֵּן
 לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים כָּל יְדָעוּם, כִּין וְדָאֵי יִין שְׁבַעִין
 אֲנַפִּין דְּאוּרִייתָא, וְעַלֵּיהּ אֲתִמַּר (שם כה יד) סוּד
 יְהו"ה לִירִיאָיו.

**כְּנִקְנָן דְּהַאי יִין דָּא לְבָא דְּבַר נֶשׁ, אִם הוּא
 כְּנִקְנָא חֲדָתָא וְאַתְנַסֵּף בִּינָן נֶסֶף דְּאִיהוּ
 יִצְרָא בִישָׂא, צְרִיךְ תְּלָתָא זְמַנִּין תְּדַחַת, וְהֵן כָּל**

לשון הקודש

גַּל הוּא תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה, וּשְׁנִינָהּ ב' מְבַרְאשִׁית, מַעֲיֵן חֲתוּם זוֹ רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּהִיכְלוֹ.
 וּבְמַה הוּא חֲתוּם? בְּאוֹת ו', וְנַעֲשִׂית ב' עִם הַחֲתִימָה שֶׁל ו' ׀, מַה שְׁחִיזָה ב' נַעֲשִׂתָה ׀, יִין סָתוּם וְחֲתוּם, יִינָה שֶׁל תוֹרָה סָתוּם וְחֲתוּם שֶׁלֹּא יִכָּנֵס נְכָרֵי לְשָׁם, וְזֶה יִין הַמְּשֻׁמָּר בַּעֲנָבִין מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְחִנּוּם תַּקִּינוּ בְּעַלֵּי הַמְּשֻׁנָּה, חֲתִימַת יִין שֶׁלֹּא הִתְנַסֵּף וְיִתְעַרְבּ בְּצַד הָאֲחֵר, וְעַל הַיִּינִין הַזֶּה נֶאֱמַר לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים כָּל יְדָעוּם, כִּין וְדָאֵי יִין, שְׁבַעִים הַפָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר סוּד יְהו"ה לִירִיאָיו.
 הַקְּנָנִין שֶׁל הַיִּינִין הַזֶּה זֶה לְבוֹ שֶׁל אָדָם, שָׂאֵם הוּא כְּנִקְנָן חֲדָשׁ וְהִתְנַסֵּף בִּינָן נֶסֶף,

אֵלֶּה יַפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר, (איוב לג כט),
 וְלֹא לְמַנְנָא תְּקִינֵנוּ בְּכּוּם דְּבִרְכָה אוֹף תְּכִי הִדְחָה
 וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מִבְּפָנִים שְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, לְמַתְוִי
 תּוֹכוֹ כְּבֵרוּ, וְרָזָא דְּמַלְהָ וּמְתֵרוּ וְקִדְשׁוּ (ויקרא טז יט),
 וְכֵד אִיהוּ קִנְקֵן דְּאִיהוּ לְבָא דְּכִיָּא מְלֻגָּאוּ וּמְלֻבָּר,
 שְׂרִיָּא תַּמָּן חֲכָמָה, דְּאִתְּמַר בָּהּ (משלי ח כב) יְהוֹ"ה קִנְנִי
 רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קִנְנִי אִיהוּ קִנְקֵן וְדַאי, וְאִם הָאִי קִנְקֵן
 אִיהוּ דְּכִיָּא, אִתְּמַר בֵּיהּ וְנִקְהָ, וְאִם לֹא לֹא יִנְקָה
 כָּל הַנוֹגֵעַ בָּהּ (שם ו כט).

וְקִנְקֵן דְּבִר נִשׁ דָּא אִתְּתָא, וְאִיהוּ כּוּם, תְּכִי
 צְרִיכָה שְׁטִיפָה וְהִדְחָה, אִם הִיא כּוּם
 דְּבִרְכָה, וְעֵלָה אִתְּמַר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרַכָּה אֶל
 בֵּיתְךָ, וְאִם לֹא אִתְּקִרִיאת כּוּם הַתְּרַעְלָה, וַיִּין דִּילָהּ
 עֲלֵיהּ אִתְּמַר (משלי לא ו) תִּנּוּ שֹׁכֵר לְאוֹבֵד וַיִּין לְמָרִי
 נַפֶּשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָהּ אֵינּוּן אֲשִׁכּוּלוֹת מְרוֹרוֹת,

לשון הקודש

יהו"ה קנני ראשית דרכו, קנני הוא קנן ודאי, ואם הקנן הזה הוא נד, נאמר בו ונקה, ואם לאו, לא ינקה כל הנגע בה. וקננן של אדם זו האשה, והוא כוס, כד צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס של ברכה, ועליה נאמר, להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו, נקראת כוס התרעלה, ועל הנין שלה נאמר תנו שכר לאובד ויין

שהוא יצר הרע, צריך שלש פעמים הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, ולא להנם תקנו כוס של ברכה אף כד הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, להיות תוכו כברו, וסוד הדבר - ומתרו וקדשו, וכאשר הקנן, שהוא לב נד מבפנים ומבחוץ, שורה שם חכמה, שנאמר בה

אָבֵל יִין דְּכּוּם דְּבִרְכָה עֲלֵיהּ אֲתָמַר (תהלים קד טו) וַיִּין
 יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ דְּתַמָּן דְּתַמָּן פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרָיִם
 מִשְׁמַחֵי לֵב (שם יט טו), דְּאִינוּן אֲשְׁבּוּלוֹת דִּילָהּ.

תְּקוּנַת עֲשָׂרִין וְתִשְׁעַ

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, ב' נְקוּדָה בְּהִיבְלֵיהּ,
 עֲלֵיהּ אֲתָמַר (שיר ד יב) גֵּן נְעוּל אַחוּתֵי
 כְּלָה גַל נְעוּל מַעֲנֵן חֲתוּם, מָאן מַעֲנֵן חֲתוּם דָּא
 נְקוּדָה, מָאן גִּיהוּ נְעוּל (דף עג ע"א) דִּילָהּ, דָּא ו' דְּסִתִּים
 לְהִיבְלָא וּבָה אֲתַעְבִּיד ׀ סְתִימָא, אִיהִי ׀ רַבְתָּא
 מְלַסְרְבָה הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עֲלָהּ אֲתָמַר
 (איוב כח כא) וְנַעֲלָמָה מַעֲיֵנִי כָל חַי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
 נִסְתָּרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה מִסְטָרָא דִּימִינָא אֲתַקְרִיאַת
 אַהֲבָה, וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא אֲתַקְרִיאַת יְרָאָה,
 וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה,

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

גַּל נְעוּל מַעֲנֵן חֲתוּם. מִי הַמַּעֲנֵן הַחֲתוּם?
 זו נְקֻדָּה. מִי הוּא הַנְּעוּל שְׁלָהּ? זֶה ו'
 שְׁסִתוּם לְהִיבְלָא, וְבוּ נַעֲשִׂית ׀ סְתוּמָה,
 הִיא ׀ גְּדוּלָה מְלַסְרְבָה הַמְשָׁרָה, וְעַל
 הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת נֶאֱמַר וְנַעֲלָמָה מַעֲיֵנִי כָל חַי
 וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה, וְהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת מִצַּד
 הַיְמִינִי נִקְרָאת אַהֲבָה, וּמִצַּד הַשְּׂמָאלָא
 נִקְרָאת יְרָאָה, וּמִצַּד הָעַמּוּדָה הָאֲמַצְעִיתִי

לְמַרֵי נֶפֶשׁ וְכוּ'. הַשְּׂדִים שְׁלָהּ הֵן
 אֲשְׁבּוּלוֹת מְרוֹרוֹת, אָבֵל הַיִּין שֶׁל כּוּם
 שֶׁל בְּרִכָּה עָלָיו נֶאֱמַר וַיִּין יִשְׁמַח לְבַב
 אָנוּשׁ, שְׁשֵׁם פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי
 לֵב, שֶׁהֵם הָאֲשְׁבּוּלוֹת שְׁלָהּ.

תְּקוּנֵי עֲשָׂרִים וְתִשְׁעַ

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, ב' נְקֻדָּה
 בְּהִיבְלוֹ, עֲלֵיהּ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל אַחוּתֵי כְּלָה

ואיהי מצוה, דעמודא דאמצעייתא כליל תרנייהו,
 בגין דאיהו ו' כליל י"ה דאינון לימנא ושמאלא,
 ואיהו ו' באמצעייתא כליל תרנייהו, ושכינתא
 תתאה מצוה כלילא מארבע אתון, איהי
 אתקריאת י' מסטרא דחכמה, ה' מסטרא דאימא
 עלאה, ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא
 דאמצעייתא, הדא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני
 ראשית דרבו, דרבו דרך ו', קנני דאיהו קן דילה,
 ובגין דאיהי כלילא מפלהו ארבע אתקריאת מצוה,
 מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה, י"ם ה"ץ, ובה
 כלילן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דלא
 תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהי"ם דתמן י"ה,
 ועלה אתמר (שמות ג טו) זה שמי"י והא אוקמוהו,
 פקודין דעשה מסטרא דימנא דאיהו רחמי
 דכלילן באברהם, ועלייהו אתמר (חבקוק ג ב) ברוגז
 רחם תזכור.

לשון הקודש

מהצד של העמוד האמצעי. זהו שכתוב
 יהו"ה קנני ראשית דרבו, דרבו דרך ו',
 קנני שהוא הקן שלה, ומשום שהיא
 כלולה מפל הארבע, נקראת מצוה. מ"ץ
 באותיות א"ת ב"ש הוא י"ה, י"ם ה"ץ,
 ובה כלולים מצוות עשה ולא תעשה.
 המצוות של לא תעשה מצד הדין שהוא

נקראת תורה, והיא מצוה, שהעמוד
 האמצעי כולל את שניהם, משום שהו'
 כולל את י"ה, שהם לזמין ולשמאל, והו'
 באמצע כולל את שניהם, והשכינה
 התחתונה מצוה הכלולה מארבע
 אותיות, היא נקראת י' מצד החכמה, ה'
 מצד האם העליונה, ונקראת תורה

קָם סָבָא חַד מִבְּתַר טוּלָא (פּוֹתְלָא), וְאָמַר רַבִּי
 רַבִּי בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, קוּם אֲדִלִּיק שְׂרָגָא
 דְּאִיהִי מְצוּהָ, שְׂכִינְתָּא קַדִּישָׁא, דְּעָלָה אֶתְמַר (ויקרא
 1) אֵשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵּה, וְעָלָה
 אֶתְמַר (שמות כז כ) לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד, נֵר יְהוָה
 אֶתְקַרִּיאת וְדַאי, אִזְר דְּנְהִיר בִּיה נְשֻׁמַּת אָדָם,
 קוּם אֲדִלִּיק בְּתָ.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וַיְתִיב רַגְעָא חֲדָא
 וְאָמַר, רַבּוֹן עָלְמִין דְּאַנְתָּ אִיהוּ מְאִרִי מְלָכִין
 וְנָגְלִי רְזִין, יְהֵא רַעוּא דִּילָךְ לְסִדְרָא מְלִין בְּפּוֹמָאִי,
 לְקַיְמָא בִּי הֵא קְרָא (שם ד יב) וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ,
 דְּלֹא אַעוּל בְּכַסּוּפָא קַדְמָךְ, פְּתַח וְאָמַר.

לשון הקודש

תִּכְבָּה, וְעָלָה נָאֵמַר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד,
 נֵר יְהוָה נִקְרָאת וְדַאי, הָאִזְר שְׂמֵאִירָה
 פּו נְשֻׁמַּת אָדָם, קוּם הַדְּלֵק בְּתָ.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, וַיְשִׁב רַגְעָא אַחַד
 וְאָמַר: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, שְׂאֲתָה הוּא בְּעַל
 הַמְּלָכִים וּמְנַגֵּלָה רְזִים, יְהִי רַעוּנָךְ לְסִדְרָא
 דְּבָרִים בְּפִי, לְקַיְמָא בִּי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה,
 וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, שְׂלֵא אֶפְנִים בְּבוּשָׁה
 לְפָנֶיךָ, פְּתַח וְאָמַר.

אֱלֹהִיִּים, שְׂשֵׁם יְיָ, וְעָלָה נָאֵמַר זֶה
 שְׂמִי, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ. מְצוּוֹת עֲשֵׂה מִצַּד
 הַיְמִין שְׂהוּא רַחֲמִים, שְׂכְּלוּלִים
 בְּאַבְרָהָם, וְעָלִיהֶם נָאֵמַר בְּרַגְזוֹ רַחֵם
 תִּזְכֹּר.

קָם זְקֵן אַחַד מֵאַחַר הַצֵּל (הַפְּתַח) וְאָמַר: רַבִּי
 רַבִּי, מְנֻרָה הַקְּדוּשָׁה, קוּם הַדְּלֵק נֵר
 שְׂהִיא מְצוּהָ, הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂעָלָה
 נָאֵמַר אֵשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא

תְּקוּנַת תְּלָתִין

בְּרֵאשִׁית מֵאֵן רֵאשִׁית דָּא חֲכָמָה, דָּא נְקוּדָה
דְּלִנְאָו, דִּיאֲתָמַר בְּהַּ (תהלים מה יד) כֹּל
כְּבוֹדָה בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה, וְדָא יִרְאָה דִּיאִהִי פְּקוּדָא
קְדָמָא, וְעָלָה אֲתָמַר (משלי א ז) יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית
דַּעַת, וְאִיהִי רְמִיזָא בְּמַלְת בְּרֵאשִׁית, וְאִית יִרְאָה
רְעָה רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לְחַיִּיבֵיָא, וְהֵאֵי נְקוּדָה אִיהִי
אוֹת שֶׁבֶת וְיוֹמִין טָבִין וְאוֹת דִּתְפִלִּין וְאוֹת דְּבְרִית
מִלָּה, הֵהִיא רְצוּעָה אִיהִי יִרְאָה רְעָה אִיהִי עָרְלָה,
זְכָאָה אִיהִי מָאֵן דִּיאַעְבֵּר לָהּ מִנִּיה, דִּילִית לָהּ רִשׁוֹ
לְרְצוּעָה לְאַלְקָאָה לִיה, וְהֵאֵי נְקוּדָה עָלָה אֲתָמַר
(שמת לא יד) מִחֲלָלִיה מוֹת יוֹמָת, מֵאֵי מִחֲלָלִיה אֵלָא מָאֵן
דִּיאַעִיל רִשׁוֹ נוֹכְרָאָה בְּחָלָל דִּילָהּ דִּיאִהִי רִשׁוֹת הִיחִיד,
דִּיעָלָה אֲתָמַר (במדבר יט כ) וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִתּוֹךְ
הַקָּהָל כִּי אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמְא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

תְּקוּנַת שְׁלֹשִׁים

אוֹת שֶׁבֶת וְיוֹמִים טוֹבִים, וְאוֹת שֶׁל תְּפִלִּין
 וְאוֹת שֶׁל בְּרִית מִלָּה. אוֹתָהּ הִרְצוּעָה
 הִיא יִרְאָה רְעָה, הִיא עָרְלָה. אֲשֶׁרִי הוּא
 מִי שֶׁמַּעֲבִיר אוֹתָהּ מִפְּנֵי, שְׂאִין רִשׁוֹת
 לְרְצוּעָה לְחֻלְקוֹת אוֹתוֹ, וְעַל הַנְּקֻדָּה הַזֹּו
 נֶאֱמַר מִחֲלָלִיה מוֹת יוֹמָת. מַה זֶה
 מִחֲלָלִיה? אֵלָא מִי שֶׁמַּכְנִים רִשׁוֹת זָרָה
 בְּחָלָל שְׂלָהּ, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הִיחִיד, שֶׁעָלֶיהָ

בְּרֵאשִׁית, מִי הִרְאשִׁית? זֹו חֲכָמָה, זֹו
 נְקֻדָּה שֶׁל בְּפָנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַּ כֹּל כְּבוֹדָה
 בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה, וְזֹו יִרְאָה שֶׁהִיא מִצְוָה
 רֵאשׁוֹנָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת יְהו"ה
 רֵאשִׁית דַּעַת, וְהִיא רְמוּזָה בְּמַלְת
 בְּרֵאשִׁית, וְיֵשׁ יִרְאָה רְעָה, רְצוּעָה
 לְחֻלְקוֹת אֵת הַרְשָׁעִים, וְהַנְּקֻדָּה הַזֹּו הִיא

וְכֹלֵא אֶתְרַמְיוּ בְּהַאי תִּיבָה יִרְאָה בְּרִי"ת שְׁב"ת,
בְּגוּוֹנָא דָא יִרְאָת בְּרִאשִׁית, בְּרִי"ת
בְּרִאשִׁית, שְׁב"ת בְּרִאשִׁית, וְהַאי נְקוּדָה אִיהִי
רֵאשִׁית, יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ (משלי א כב), בְּגוּוֹנָא
דָא בְּרִאשִׁית, כֹּלֵא אִיהִי נְקוּדָה חֲדָא, אִיהִי
רֵאשִׁית, וְאִיהִי אוֹת בְּרִית, וְאִיהִי אוֹת שְׁבַת, וְאִיהִי
יִרְאָת יְהו"ה.

מָאן חָלַל דִּילָה ב, ו' אִיהוּ בַּעֲלָה, בִּיה אִיהִי
נְטִירָא וּסְתִימָא בְּגִלוּתָא, חֲדָא הוּא דְכְתִיב
(יחזקאל מז א) יְהִיָה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּגוּוֹנָא דָא
ם סְתִימָא, וְהָא אֶתְמַר, וְנְקוּדָה אִיהִי שְׁבִיעָא תְּנָא
עַל רִישִׁיה, תְּנָא דְסִפְר תּוֹרָה, עֲטָרָה עַל בְּרִית, ז'
דְאִיהִי יוֹם שְׁבִיעֵי יוֹם הַשְּׁבַת, שְׁבִיעֵי וַדָּאי, וְעֲלִיה
אֶתְמַר וּבִיּוֹם הַשְּׁבַת יִפְתַּח, אֲבָל בְּיוֹמִין דְּחֹל גַּן

לשון הקודש

נֶאֱמַר וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִתּוֹךְ הַקֶּהֱלִי, כִּי אֵת מִקְדָּשׁ יְהוּ"ה טַמְא.

וְחֶבֶל גְּרָמּוֹ בַּתְּבָה הוּא, יִרְאָה בְּרִי"ת שְׁב"ת, כְּמוֹ זֶה: יִרְאָת בְּרִאשִׁית, בְּרִי"ת בְּרִאשִׁית, שְׁב"ת בְּרִאשִׁית, וְהַנְּקוּדָה הוּא הִיא רֵאשִׁית, יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ, כְּמוֹ זֶה בְּרִאשִׁית, הַכֹּל הִיא נְקוּדָה אַחַת, הִיא רֵאשִׁית, וְהִיא אוֹת בְּרִית, וְהִיא אוֹת

שְׁבַת, וְהִיא יִרְאָת יְהו"ה.

מִי הַחֲלַל שֶׁלָּהּ? ב, ו' הוּא בַּעֲלָה, בּוֹ הִיא שְׂמוּרָה וְנִסְתָּרָת בְּגִלוּת, זֶהוּ שְׁכַתּוּב יְהִיָה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ זֶה ם סְתִימָא, וְהִיא נְטִירָא, וְהַנְּקוּדָה הִיא הַשְּׁבִיעִית כְּתוּב עַל רֵאשׁוֹ, וְכַתּוּב שֶׁל סִפְר תּוֹרָה הַעֲטָרָה עַל הַבְּרִית, ז' שֶׁהִיא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, יוֹם הַשְּׁבַת, שְׁבִיעֵי וַדָּאי, וְעֲלִיו

נְעוּל אַחוּתִי בְּלָה (שיר ד יב). (דף עג ע"ב) אַתְּקַרִיאת סְתִימָא
בְּאוֹת ו'.

וְהֵאֵי עֲרָלָה וּפְרִיעָה אֵינּוֹן כַּמוּץ וְתַבְּנָן דְּחֻטָּה,
בְּיוֹמִין דְּחוּל אַתְּקַרִיאת ה"א, דְּאִיהוּ הַב"ל
לְה"ב הַמְזוּבָּת, לְאֲדֻלְקָא מוּץ וְתַבְּנָן, וְאַשְׁתְּאַרְת אִיְהִי
סְלַת נְקִיָּה, אֲבָל בְּיוֹמִין דְּשַׁבַּת וְיוֹמִין טַבִּין
אַתְּקַרִיאת י' עֲטָרָה עַל פְּלֵא, וּבֵיתָא, (נ"א וְכַסָּא)
דִּילָהּ, ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְאִיְהִי ב'
כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר אֲמִירוֹן בְּכָל סְטָרָא, הֵאֵי י' אַתְּקַרִיאת
יְרָאָה, בֵּין בְּשַׁבַּת בֵּין בְּבְרִית מִילָהּ בֵּין בְּדִינָא וְהֵאֵי
בְּכָל פְּקוּדָא.

אֱלֹהִים דָּא נְתִיב קְדַמָּאָה, עֲלִיָּה אַתְּמַר (איוב
כח ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שׁוֹפְתוּ
עֵין אֵיָּה, מֵאֵי עֵין אֵיָּה, אֲלֵא מֵאֵינּוֹן מְלֹאכִין
דְּאֲמַרִין אֵיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, כִּד אִיְהִי

לשון הקודש

הכל, והבית (וְכַסָּא) שְׁלָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, וְהֵב' הִיא
כְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר אֲמִירוֹת בְּכָל צֶדֶד, הִי הוּוּ
נְקַרְאָת יְרָאָה, בֵּין בְּשַׁבַּת בֵּין בְּבְרִית
מִילָהּ וּבֵין בְּדִין, וְכִד בְּכָל מַעְוָה.

אֱלֹהִים זֶה הַנְּתִיב הָרֵאשׁוֹן, עֲלִיו נֶאֱמַר
נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שׁוֹפְתוּ עֵין אֵיָּה.
מָה זֶה עֵין אֵיָּה? אֲלֵא מֵאוֹתָם מְלֹאכִין

נֶאֱמַר וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח, אֲבָל בַּיּוֹם
הַחַל בִּן נְעוּל אַחוּתִי בְּלָה. נְקַרְאָת סְתוּמָה
בְּאוֹת ו'.

וְהַעֲרָלָה וְהַפְרִיעָה הוּוּ הֵן כַּמוּץ וְתַבְּנָן שֶׁל
הַחֻטָּה, בַּיּוֹם הַחַל נְקַרְאָת ה"א, שֶׁהוּוּ
הַב"ל לְה"ב הַמְזוּבָּת, לְהַדְלִיק מוּץ וְתַבְּנָן,
וְהִיא נְשֹׂאֶרְת סְלַת נְקִיָּה, אֲבָל בַּיּוֹמִים שֶׁל
שַׁבַּת וְיוֹמִים טוֹבִים נְקַרְאָת י' עֲטָרָה עַל

בְּהַאי נְתִיב לִית לֹון יְדִיעָה בָּהּ, דְּאִיהִ סְתִירָא
מַחֲיוֹן דְּמַרְכְּבָתָא.

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ (בראשית א ב), מַאי וְהָאָרֶץ
הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, אֶלָּא מָאן דְּאִפִּיק
מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת חֲרָבִים גָּרִים לְשְׂכִינְתָּא,
לְמַחְוֵי תְּהוּ וּבְהוּ חֲשָׁךְ וְתַהוֹם, דְּאֶתְלַבְּשַׁת בְּאֵינוֹן
קְלִיפִין, דְּאֵינוֹן אַרְבַּע גְּלִיזוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּגָרִים
לָהּ לְמַחְוֵי יַבְשָׁה תְּהוּ, דְּאֶסְתַּלְקַת נְקוּדָה מַחְלָל
דִּילָהּ דְּאִיהִ ב', וְאַשְׁתְּאַרְת יַבְשָׁה.

נְתִיב תְּנִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם (שם), מַאי וְרוּחַ, אֶלָּא בְּוֹדָאֵי בְּזַמְנָא
דְּשְׂכִינְתָּא נְחַתַת בְּגִלּוֹתָא, הַאי רוּחַ נָשִׁיב עַל אֵינוֹן
דְּמַתְעַסְקֵי בְּאוֹרֵייתָא, בְּגִין שְׂכִינְתָּא דְּאַשְׁתַּכַּחַת
בִּינֵיהוּ, וְהַאי רוּחַ אֶתְעַבִּיד קָלָא, וְיִימָא חָכֵי אֵינוֹן

לשון הקודש

שְׂאוּמְרִים אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,
כְּשֶׁהִיא בְּנְתִיב הַזֶּה, אֵין לָהּ בָּהּ יְדִיעָה,
שֶׁהִיא נִסְתַּרְת מַחֲיוֹת הַמְּרַכְּבָתָה.

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, מַה זֶה וְהָאָרֶץ
הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ? אֶלָּא מִי שְׂמוּצִיא
מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת חֲרָבִים, גִּוּרִם
לְשְׂכִינָה לְהִיּוֹת תְּהוּ וּבְהוּ חֲשָׁךְ וְתַהוֹם,
שְׂמַתְלַבְּשַׁת בְּאוֹתָן קְלַפוֹת, שְׁהֵן אַרְבַּע

גְּלִיזוֹת, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂגוּרִם לָהּ לְהִיּוֹת
יַבְשָׁה, תְּהוּ, שְׂמַסְתַּלְקַת הַנְּקֻדָּה מַחְלָל
שְׂלָהּ, שֶׁהִיא ב', וְנִשְׁאַרְת יַבְשָׁה.

הַנְּתִיב הַשְּׁנַי, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל
פְּנֵי הַמַּיִם. מַה זֶה וְרוּחַ? אֶלָּא בְּוֹדָאֵי
בְּזַמְּן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרְדַת לְגִלּוֹת, הַרוּחַ הַזֶּה
נוֹשָׁבַת עַל אוֹתָם שְׂמַתְעַסְקִים בְּתוֹרָה,
מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת בִּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ

דמיכין דשינתא בחזריהון, סתימין עיינין אטימין
 דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לבון
 לבא בלא סבלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), כגון קרא
 נא הַיֵּשׁ עֹנֵד וְאֵל מִי מְקַדְּוֹשִׁים תִּפְנֶה (איוב
 ח א), וְהִיא אָמַרְתָּ מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, כִּלְאֵי
 אֵינוֹן כִּבְעִירָן דְּאֶכְלִין חָצִיר, וְכֹל חֲסִדוֹ כִּצִּיץ
 הַשָּׂדֶה (שם), כָּל חֲסִד דְּעֶבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עֶבְדִּין,
 וְאֶפְלוּ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא, כָּל חֲסִד
 דְּעֶבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עֶבְדִּין, בְּהֵוֵא זְמַנָּא וַיִּזְכּוֹר כִּי
 בָּשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעֵלְמָא,
 וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשְׁתִּית, וַיִּ לֹון מָאן דְּנִרְמִין דִּיזִיל
 לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינוֹן
 דְּעֶבְדִּין לְאוֹרֵייתָא יַבְשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא

לשון הקודש

חציר, וכל חסדו כצִיץ השדה, כל החסד
 שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו
 שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים –
 לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר
 המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי
 רוחו של משית, אוי להם מי שגורמים
 שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם,
 שאלו הם שעושים את התורה יבשה,
 ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה,

הזו נעשית קול, ותאמר כך: אותם ישנים
 ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי
 הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש
 לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא
 ביניכם.

וסוד הדבר – קול אומר קרא, כמו קרא
 נא הַיֵּשׁ עֹנֵד וְאֵל מִי מְקַדְּוֹשִׁים תִּפְנֶה,
 והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר
 חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות

בְּחֻמָּה דְקַבְלָהּ, דְּנִרְמִין דְּאַסְתִּילָק נְבִיעוּ דְחֻמָּה
 דְּאִתֵּי י' מִינָה, וְאַשְׁתְּאַרְת ב' יְבִישָׁה, וְי לֹון דְּנִרְמִין
 עֲנִייתָא וְחֻרְבָא וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדָן בְּעֵלְמָא, וְהֵא
 רוּחַ דְּאַסְתִּילָק אִיהוּ רוּחַ דְּמָשִׁיחַ כְּמָה דְּאַתְמַר,
 וְאִיהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֻמָּה וּבִינָה רוּחַ
 עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאַת יְהו"ה (ישעיה יא ב).

פְּקוּדָא תְּנִינָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר
 (בראשית א ג), וְדָא אֶהְבָּה דְּאִיהוּ אֶהְבַּת חֶסֶד,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה לא ב) וְאַהְבַּת עוֹלָם אֶהְבְּתִיךְ
 עַל פִּין מְשַׁכְּתִיךְ חֶסֶד, וְעֲלֵה אֶתְמַר (שיר ב ז) אִם
 תָּעִירוּ וְאִם תִּעֲזְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפִּין, יִרְאַה
 אֶתְקִרְיַאת מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, וְאַהְבָּה אֶתְקִרְיַאת
 מִסְטָרָא דִימִינָא.

אִית יִרְאַה וְאִית יִרְאַה, אִית אֶהְבָּה וְאִית אֶהְבָּה,
יִרְאַה דְדַחִיל בְּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא פְּרִיךְ הוּא

לשון הקודש

וַיְהִי אֹר, וְזוּ אֶהְבָּה שְׂהִיא אֶהְבַּת חֶסֶד.
 זְהוּ שְׁכָתוּב וְאַהְבַּת עוֹלָם אֶהְבְּתִיךְ עַל פִּין
 מְשַׁכְּתִיךְ חֶסֶד, וְעֲלֵיהָ נֹאמַר אִם תִּעֲזְרוּ
 וְאִם תִּעֲזְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפִּין.
 יִרְאַה נְקִרְיַאת מִצַּד הַשְּׂמַאל, וְאַהְבָּה
 נְקִרְיַאת מִצַּד הַיְמִין.

יֶשׁ יִרְאַה וְיֶשׁ יִרְאַה, יֶשׁ אֶהְבָּה וְיֶשׁ
 אֶהְבָּה. יִרְאַה, שְׂיִרְאַ אָדָם מִהַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ

וּגְוֹרְמִים שְׂמִסְתִּילָק מְעִין הַחֻמָּה, שְׂהִיא
 י' מִינָה, וְנִשְׁאַרְת ב' יְבִישָׁה, אֹזִי לְהֶם
 שְׂגוּרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֻרְבַּה וְהָרַג וְאַבְדָן
 בְּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזֶּה שְׂמִסְתִּילָקֵת הִיא רוּחַ
 הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׂנַתְבָּאָר, וְהִיא רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻמָּה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה, רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאַת יְהו"ה.

מִצַּחַת שְׂנִינָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר

בְּגִין דְּלֹא נְחִית מִנְכְּסוּי, אוּ בְּגִין דְּלֹא יְמוּתוּן בְּגוּי
 בְּחַיְיוּי, אֶשְׁתַּבַּח דְּאִם הָוָה נְחִית מִנְכְּסוּי אוּ אִם
 יְמוּתוּן בְּגוּי בְּחַיְיוּי דְּלֹא הָוָה דְּחִיל לֵיהּ, וּבְגִין דָּא
 הָוָה רַחִים לֵיהּ, הָאִי יִרְאָה וְאַהֲבָה לָא שְׂוִי לִירְאָת
 יְהוּ"ה וְלֶאֱהָבָה דִּילְיָהּ לְעֶקְרָא, אֲבָל רַחִימוּ וּדְחִילוּ
 עֵיקְרָא דִּילְיָהּ בֵּין מַבּ וּבֵין בֵּישׁ, וּבְגִין דָּא
 אֶתְקַרִיאת הָאִי יִרְאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם.

וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִידְהוּא (שם), הַשְּׁבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעַבְאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת
 הַשָּׂדֶה, אִם תִּעֲרִירוּ וְאִם תִּעֲזְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד
 שְׁתַּחֲפִין, דְּאִיהוּ רַחִימוּ (נ"א דְּאִיהִי רַחֲמִי) בְּלֹאוּ פְּרָם,
 (עַד דְּאִיהוּ יַחֲפִין), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם, וְדִירְאָה
 וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם (דף עד ע"א) אִיהִי שְׁל
 שְׂפַחָה, וְתַתַּת שְׁלֹשׁ רַגְזָה אֶרְצָן וְגוֹמַר (משלי ל לא) תַּתַּת
 עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ, וְשְׂפַחָה כִּי תִירַשׁ וְגִבֹרְתָהּ.

לשון הקודש

וְהָאֱהָבָה הִלְלוּ עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם.
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעַבְאוֹת
 אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תִּעֲרִירוּ וְאִם
 תִּעֲזְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפִין, שְׂהִיא
 אֱהָבָה (שְׂהִיא רַחֲמִים) בְּלִי פְּרָם, (עַד שְׂהוּא יַחֲפִין),
 וְלֹא עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם, שְׂיִרְאָה וְאַהֲבָה
 עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם הִיא שְׂפַחָה,

הוּא כְּדִי שְׂלֹא יִרְדּ מִנְכְּסוּי אוּ כְּדִי שְׂלֹא
 יְמוּתוּ בְּגוּי בְּחַיְיוּי. נִמְצָא שְׂאִם הִיָּה יוֹרֵד
 מִנְכְּסוּי אוּ אִם יְמוּתוּ בְּגוּי בְּחַיְיוּי, הוּא לֹא
 הִיָּה יִרְאָה מִפְּנֵי, וּמִשּׁוּם זֶה הִיָּה אוּהֵב
 אוּתוּ, הִיָּרְאָה וְהָאֱהָבָה הִלְלוּ לֹא שְׂם אֶת
 יִרְאָת יְהוּ"ה וְאֶת הָאֱהָבָה שְׂלוּ לְעֶקְרָא,
 אֲבָל אֱהָבָה וְיִרְאָה הֶעֱקַר שְׂלוּ בֵּין מַבּ
 וּבֵין רַע, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאוּת הִיָּרְאָה

אלהי"ם דא מן ויאמר אלהי"ם יהי אור, איהו
 נתיב תליתא, יהי אור י"ה או"ר, או"ר
 י, וכד האי נקודה אתעטפת (נ"א אתפשטת) פהאי
 אור ואתעבדת או"ר, מהכא אתמשכו כל התויות.

קם סבא חד פתח ואמר, יהי אור ויהי אור, יהי
 אור דא ימינא, ויהי אור דא שמאלא, דבכל
 אתר ויהי איהו לשון צער, ובגין דא ויהי היום
 דדא איהו ראש השנה דאיהו שמאלא, דאיהו דן
 דינא דכל עלמא, ובגינה אתמר (בראשית א ג) ויהי אור,
 וירא אלהי"ם את האור כי טוב, דא עמודא
 דאמצעיתא דאיהו טוב, ויבדל אלהי"ם בין האור
 ובין החשך (שם), בין האור דא אהרן פהנא, ובין
 החשך דא קרת, אמר משה לי אתחזי לאפרשא
 מחלקת, דאנא איהו דיוקנא דטוב דלעילא, חזא

לשון הקודש

השמאל, שבכל מקום ויהי הוא לשון
 צער, ומשום כך ויהי היום, שזהו ראש
 השנה, שהוא שמאל שהוא דן את דין
 כל העולם, ובגללה נאמר ויהי אור. וירא
 אלהי"ם את האור כי טוב, זה העמוד
 האמצעי שהוא טוב, ויבדל אלהי"ם בין
 האור ובין החשך, בין האור – זה אהרן
 הכהן, ובין החשך – זה קרת. אמר משה,
 לי ראוי להפריד המחלקת, שאני הוא

ותחת שלוש רגזה ארץ וגומר פתח עבד
 כי ימלוך ושפחה כי תירש גברתה.

אלהי"ם זה מן ויאמר אלהי"ם יהי אור,
 הוא הנתיב השלישי, יהי אור י"ה או"ר,
 או"ר י, וכשהנקדה הזו מתעטפת
 (מתפשטת) באור הזה ונעשית או"ר, מפאן
 נמשכו כל התויות.

קם זקן אחר, פתח ואמר: יהי אור ויהי
 אור, יהי אור זה הימין, ויהי אור זה

דַּאֲתִדְבַּק קִרְחַ בְּחִשּׁוּכָא דְסִטְרָא אַחֲרָא, וְאַכְחִישׁ
 עוּבְדָא דְבִרְאשִׁית, דִּלְא בָּעָא לְאַתְדִּבְקָא בְּשִׁמְאָלָא
 דַּאִיהוּ לְוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר

טז כא).

וְרִזָּא דְמִלְחָה וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין תַּחֲשָׁךְ
 (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְתַחֲשָׁךְ
 קֶרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוּקָא דִּימִינָא דְהוּא אֹר, דַּאֲתִמַּר
 וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר אִיהוּ שׁוּקָא יְמִינָא פְּהִנָּא,
 דַּאֲתִמַּר בֵּיה (תהלים טז יא) נְעֻמּוֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח, וּכְמָה
 דְנִצַּח אֲתִקְשֵׁר בְּיָמֶיךָ, הָכִי הוּד אֲתִקְשֵׁר
 בְּשִׁמְאָלָא, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, עֶרֶב דָּא
 עֶרֶב דִּיִּצְחָק, בֹּקֶר דָּא בֹקֶר דְאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד
 עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְצַדִּיק דְתַשְׁבִּינָן חַד, וְלִית יוֹם
 בְּלָא לַיְלָה דַּאִיהוּ שְׁבִינְתָא.

לשון הקודש

הוא שוק וימין הכהן, שנאמר בו נעמות
 בימינך נצח, וכמו שנצח נקשר בימין,
 כך הוד נקשר בשמאל. ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד, ערב זה הערב של יצחק,
 בקר זה הבקר של אברהם, יום אחד
 העמוד האמצעי וצדיק, שחושבים אותם
 כאחד, ואין יום בלי לילה, שהיא
 השכינה.

דמות של הטוב של מעלה. ראה שנדבק
 קרח בחשכה של הצד האחר והכחיש
 את מעשה בראשית, שלא רצה להדבק
 בשמאל שהוא לוי, אמר הבדלו מתוך
 העדה הזאת.

וסוד הדבר – ויבדל אלהים בין האור
 ובין התשך, ויקרא אלהים לאור יום,
 ולתשך קרא לילה. שוק הימין שהוא
 אור, שנאמר ויבדל אלהים בין האור,

אֲדַהְכִּי הָא קָלָא סָלִיק וּמִתְפּוּצִין בְּרוּמֵי רְקִיעִין,
 וַחֲזוּה אָמַר, מִשְׁרִיין קַדִּישָׁאן דְּמִתִּבְתָּא
 דְּרְקִיעָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, אֲזַדְרוּו וְאִתְקִנּוּ לְקַדְמוֹת
 מְטְרוֹנִיתָא, דְקָא אֲתִיָּא לְמִיעָאֵל קָדָם מְלָכָא,
 בְּכַמְה קְשׁוּמִין דְּפִקוּדִין דַּעֲשֵׂה, קוּמוּ מִשְׁרִיין
 לְקַדְמוֹתָה, אֲדַהְכִּי הָא קָלָא תִנְיָנָא הָוּה מִתְעַרָּא
 לְגַבִּי מְאִרֵי מִפְתָּחֵן, הָא שְׂכִינְתָּא קָא אֲתִיָּא
 לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דִילָהּ, אַדְנִי שְׁפַתֵי תִפְתָּח.

בְּהַהוּא זְמַנָּא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נְחַתַת לְגַבִּיה,
 לְקַבְלָא לָהּ בְּפִקוּדָא קַדְמָאָה, בְּכַמְה
 קָלִין וְשׁוּפְרוֹת, וְסָלְקִין תְּרוּוֹיְהוּ לְגַבִּי מְלָכָא, וְכַלְהוּ
 הָווּ שְׂאֵלִין (שִׁיר ה' ה') מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר, מִי
 דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וְכַד סָלִיקַת
 לַעִילָא אֲתַעְבִּידַת פִּסָּא לְמְלָכָא עֲלָאָה, וּבַה פְּתַח
 אֲנַכִּי, דַּהְכִּי סָלִיק לְחֶשְׁבֵּן פִּסָּא, וְכַד אֲתַחְבְּרוּ

לשון הקודש

לְהִיכְלָה, אַדְנִי שְׁפַתֵי תִפְתָּח.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן הִגְבִּירָה הָעֲלִינָה יוֹרְדַת
 אֱלִיָּה לְקַבְלָה בְּמַצּוּה הָרֵא שׁוֹנָה בְּכַמְה
 קוֹלוֹת וְשׁוּפְרוֹת, וּשְׁתִּיבֵן עוֹלוֹת לְמֶלֶךְ,
 וְכַלָּם הִיוּ שׁוֹאֲלִים, מִי זֹאת עוֹלָה מִן
 הַמְדַבֵּר? מִי, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִינָה,
 בְּזֹאת עוֹלָה, וּבְשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה, נַעֲשִׂית
 פִּסָּא לְמֶלֶךְ הָעֲלִינָה, וּבַה פּוֹתַח אֲנַכִּי,

בֵּין כֶּד, הָרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוּצִין בְּרוּמֵי
 הָרְקִיעִים וְהִיָּה אֹמֵר: מַחְנוֹת קְדוּשִׁים שָׁל
 יְשִׁיבַת הָרְקִיעַ שָׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הַזְדְרוּו
 וְהִתְתַקְנוּ לְפָנַי הִגְבִּירָה שְׂבָאָה לְהַפְנִים
 לְפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּכַמְה קְשׁוּמִים שָׁל מַצּוּוֹת
 עֲשֵׂה, קוּמוּ מַחְנוֹת לְקַרְאָתָהּ. בֵּינְתִים
 הָרִי קוֹל שְׁנֵי הִיָּה מִתְעוֹרֵר אֵל בַּעֲלֵי
 הַמְּפִתָּחוֹת, הָרִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה לְהַפְנִים

תְּרוּיֵיהוּ אֶתְמַר בְּהוּ (שמות כ ב) אָנְכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אֲשֶׁר אִיהוּ רְמִיז בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר דָּא אִימָא,
דְּאִיהִי אֲשֶׁר אֶהְיֶה, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו,
אֲשֶׁר קִדְשׁ יָדִיד מִבְּטָן, דְּאִיהִי בְּטָן דְּאֶתְמַר
בֵּיה (איוב לט כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת, הַקֶּרֶת
הַנּוֹרָא (יחזקאל א כב), מֵאִי נוֹרָא דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
מֵאִי קִדְשׁ יָדִיד מִבְּטָן, בְּטָן דְּאֶתְמַר בֵּיה דָּא צַדִּיק,
אֲשֶׁר דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, קִדְשָׁנוּ בְּעֲמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא, וְצוּנְנוּ בְּצַדִּיק, עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא,
בְּגִין דְּחַד אִיהוּ מְצוּה וְחַד עוֹשָׂה, חַד מְצוּה עַל
הַמְצוּה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, מְצוּת יְהו"ה בְּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם (תהלים יט ט), וְחַד עוֹשָׂה עֲשִׂיתָה דְּאִיהוּ מְעֲשָׂה
דְּפְקוּדָא, דְּהָכִי אִוְקְמוּהוּ מְאִירִי מִתְּנִיתִין גְּדוּל
הַמְצוּה וְעוֹשָׂה מִמִּי שְׂאִינוּ מְצוּה וְעוֹשָׂה.

לשון הקודש

האמצעי. מה זה קדש ידיד מבטן? הפסן
שנאמר בו זה צדיק, אשר, שהיא האם
העליונה, קדשנו, בעמוד האמצעי, וצנונו,
בצדיק על כל מצוה ומצוה, משום
שאחד הוא מצוה ואחד עושה, אחד
מצוה על המצוה שהיא שכינה, מצות
יהו"ה ברה מאירת עינים, ואחד עושה
עשיתתה שהיא מעשה של מצוה, שפך

שפך עולה לחשבון פס"א, וכששניהם
התחברו, נאמר בהם אנכי יהו"ה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.
אשר, רמז הוא במלת בראשית. אשר,
זו האם, שהיא אשר אהי"ה, אשר קדשנו
במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, שהיא
הפסן שנאמר בה מבטן מי יצא הקרת,
הקרת הנורא. מה זה נורא? זה העמוד

וְעוֹד מְצִיָּה דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצְעִיתָא, דְאִיהוּ מְצִיָּה
 מְסֻטָּרָא דְאִפָּא דְאִיהוּ רַא"ש, וּמְסֻטָּרָא
 דְאִיפָּא דְאִיהוּ אֲש"ר, וְהִכִּי צְדִיק מְצִיָּה וְעוֹשֶׂה
 מִתְרוּוִיָּהוּ, וּבְגִין דָּא אֲתָמַר עַל תְּרוּוִיָּהוּ אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנוּ, אִפָּא קִדְשָׁנוּ וְאִפָּא צִוְנוּ, עַל מָאן עַל
 שְׂכִינְתָא תְּתַאָּה, דְאִיהוּ פֶטֶר כָּל רַחֵם, פְּתִיחוּ
 דְרַחֵם, דְאִיהוּ רַמ"ח פְּקוּדֵינִי, אִיהוּ מְצִוֹת יְהו"ה בְּכָל
 אֵיבָר וְאֵיבָר דְּמִלְכָּא, אִיהוּ מְצִוָּה, וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 מְסֻטָּרָא דְאִפָּא (דף עד ע"ב) וְאִיפָּא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב
 (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, וַיֹּאמֶר
 מְסֻטָּרָא דְאִפָּא דְאִיהוּ י', יְהִי מְסֻטָּרָא דְאִיפָּא
 דְאִיהוּ ה', חַד אֲמִירָה וְחַד הוּנְיָה, עֲשִׂיתָה דְתְרוּוִיָּהוּ
 יְהִי אוֹר.

וְעוֹד אֲשֶׁר עַל שֵׁם בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי

לשון הקודש

פְּרִשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה, גְּדוֹל הַמְּצִוָּה
 וְעוֹשֶׂה מִמֵּי שְׁאִינוּ מְצִוָּה וְעוֹשֶׂה.
 וְעוֹד מְצִוָּה זֶה הָעֲמוּד הָאִמְצְעִי, שֶׁהוּא
 מְצִוָּה מִצַּד הָאֵב שֶׁהוּא רַא"ש, וּמִצַּד
 הָאֵם שֶׁהִיא אֲש"ר, וּבְכֹךָ צְדִיק מְצִוָּה
 וְעוֹשֶׂה מְשֻׁנְיָהם, וּמְשׁוּם כִּד נֹאמַר עַל
 שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ. הָאֵם - קִדְשָׁנוּ
 וְהָאֵב - צִוְנוּ. עַל מִי? עַל הַשְּׂכִינָה
 הַתְּהוֹנָה שֶׁהִיא פֶטֶר כָּל רַחֵם, פְּתִיחַת

הֲרַחֵם, שֶׁהוּא מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
 מְצוּוֹת, הִיא מְצוּוֹת יְהו"ה בְּכָל אֵיבָר
 וְאֵיבָר שֶׁל הַסֶּלֶף, הִיא מְצִוָּה, וְעוֹד אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנוּ, מִצַּד הָאֵב וְהָאֵם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, וַיֹּאמֶר
 - מִצַּד הָאֵב שֶׁהוּא י', יְהִי - מִצַּד הָאֵם
 שֶׁהִיא ה', אֲמִירָה אַחַת וְהוּנְיָה אַחַת,
 עֲשִׂיתָה שֶׁל שְׁנֵיהֶם - יְהִי אוֹר.
 וְעוֹד אֲשֶׁר, עַל שֵׁם בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי

בְּנוֹת (בראשית ל יג), אֲשֶׁר הוּצְאָתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות כ ב), וְכִי עָבַד דָּאִיהוּ בְּבֵי אֲסִירֵי דְמַלְכָּא, וְאַבְטַח לִיהּ מַלְכָּא לְאַפְקָא לִיהּ מִבֵּי אֲסִירֵי, אֵית לִיהּ לְמַלְכָּא לְשַׁבְחָא גְרַמְיָה, אֲשֶׁר הוּצְאָתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּמָּה זְמַנִּין, אֶלָּא חֲמֻשִׁין זְמַנִּין אַדְכִּיר בְּאוֹרֵייתָא יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְקַבֵּל חֲמֻשִׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לֹון מֵאֵן אַתְר אַפִּיק לֹון מֵן גְּלוּתָא.

וְכַד נְחַתַּת לְגַבְיֵיהוּ נְחַתַּת לְמַפְרָק לֹון בְּכַמָּה קָלִין וּבְרָקִין, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות יט טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיוֹת הַבֶּקֶר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְגוֹמֵר, וְעַלֵּייהוּ אַתְמַר (שם כ יח) וְכָל הָעָם רָאוּם אֶת הַקּוֹלוֹת, אֶת דָּא שְׂכִינְתָּא תַתְּאָה, דְּהוֹת סְלֶקָא בְּכָל קָלָא וְקָלָא מֵאִינוּן שְׁבַע קָלִין, וְאִיהִי הוֹת בֵּת קוֹל דְּכָל חַד וְחַד, קוֹל דְּבָרִים אַתְּם שְׁמַעִים (דברים ד יב),

לשון הקודש

ובשנירדה אליהם, ירדה לנאל אותם בכמה קולות וברקים, והו שכתוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראוים את הקולות. את, זו השכינה התחתונה שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיא היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אתם שמעם, זה הקול העליון הכלול משלשה

בנות, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, וכי עבד שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הזכיר בתורה יציאת מצרים כנגד חמשים שערי בינה, להודיע להם מאיזה מקום הוציאתם מן הגלות.